

Αναρχοσυνδικαλιστική Πρωτοβουλία Ροσινάντε

Η ιστορική δικαστική απόφαση που ορίζει την Χρυσή Αυγή ως εγκληματική οργάνωση και κατ' επέκταση οδηγεί στην φυλάκιση τόσο την ηγεσία της όσο και την κοινοβουλευτική της ομάδα, είναι ένα σημείο τομής όσον αφορά το ναζιστικό φαινόμενο μέσα στην ελληνική κοινωνία, μια μεγάλη νίκη όσων αντιστάθηκαν τα τελευταία δέκα χρόνια με πείσμα και αποφασιστικότητα στη φυσικοποίηση της παρουσίας των ναζί μαχαιροβγαλτών και των καθοδηγητών τους στη δημόσια σφαίρα. Και είναι μια νίκη που μπορεί να επικυρώθηκε θεσμικά από την αστική δικαιοσύνη αλλά κατά ένα τεράστιο ποσοστό της οφείλεται στον κοινωνικό και κινηματικό αντιφασισμό που δεν σώπασε, που δεν φοβήθηκε, που πάλεψε εναντίον της Χρυσής Αυγής στις γειτονιές, στα συνδικάτα, στα σχολεία, τις σχολές και σε κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής. Χωρίς αυτή την μεγαλειώδη κοινωνική πίεση, κανένας θεσμός δεν θα είχε τολμήσει από μόνος του να αγγίξει τους ναζί της Χρυσής Αυγής.

Αυτό φυσικά δεν σημαίνει πως τελειώσαμε με τον φασισμό, κάθε άλλο. Το γνωρίζαμε από πριν, είχαμε συνείδηση εκ των προτέρων πως ενδεχόμενη καταδικαστική απόφαση για την ηγεσία της Χρυσής Αυγής δεν θα πρέπει να συνοδευτεί από χαλάρωση του αγώνα ενάντια στον φασισμό και το σύστημα που τον γεννάει, αλλά ήταν και το ίδιο το κράτος που φρόντισε πρώτο-πρώτο να υπενθυμίσει αυτή την αλήθεια στους δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές, που κατέκλεισαν την λεωφόρο Αλεξάνδρας το πρωί της Τετάρτης.

Η επίθεση που δέχθηκε το συγκεντρωμένο πλήθος έξω από το Εφετείο, παρά τους γελοίους ισχυρισμούς του Χρυσοχοϊδή και της ΕΛ.ΑΣ. περί ρίψεως 150 (!) μολότοφ προς τις αστυνομικές δυνάμεις, υπήρξε απρόκλητη και σκανδαλωδώς αναντίστοιχη του κλίματος της συγκέντρωσης, που στο συγκεκριμένο χρονικό σημείο ήταν πανηγυρικό λόγω της γνωστοποίησης των ποινών που έπεφταν στα κεφάλια της Χρυσής Αυγής. Το συμβολικό φορτίο της επίθεσης είναι ξεκάθαρο: το να πανηγυρίζει ο κόσμος του αγώνα και η αστυνομία να αγριεύει γιατί εκλαμβάνει τους πανηγυρισμούς ως προκλήσεις, δείχνει πως μάλλον οι μπάτσοι χαλάστηκαν πολύ με την ολοκληρωτική συντριβή της Χρυσής Αυγής και κάπου έπρεπε να ξεσπάσουν. Φαίνεται πως αυτό το ευρύ δημοκρατικό τόξο που διαφημίστηκε από

κυβερνητικά χείλη τις μέρες που προηγήθηκαν του φινάλε της δίκης, μάλλον δεν περιλαμβάνει τους μπάτσους και τους πολιτικούς τους προϊστάμενους.

Προφανώς, αυταπάτες δεν υπάρχουν. Η Ελλάδα είναι μια χώρα γεμάτη με στρατόπεδα προσφύγων, με διαχρονικά αντιμεταναστευτικές και αντιπροσφυγικές κυβερνητικές πολιτικές, με έντονη κοινωνική ξενοφοβία στην οποία κάνουν πλάτη οι θεσμοί: το κενό της Χρυσής Αυγής λιγουρεύονται μπόλικες πολιτικές δυνάμεις να το καλύψουν άμεσα. Όμως το κοινωνικό κίνημα και η εργατική τάξη δεν θα κάτσουν με σταυρωμένα χέρια και η διαδήλωση που «βούλιαξε» το πρωί της Τετάρτης την λεωφόρο Αλεξάνδρας είναι η μεγαλύτερη επιβεβαίωση περί αυτού: οι δεκάδες οργανώσεις και συλλογικότητες, το πλήθος σωματείων και συνδικαλιστικών κινήσεων, οι τοπικές ομάδες, οι μεμονωμένοι αγωνιστές και οι μεμονωμένες αγωνίστριες που έδωσαν το «παρών» στο Εφετείο γιατί δεν μπορούσαν να λείψουν από το ιστορικό γεγονός της καταδίκης του πιο άθλιου μορφώματος που βρέθηκε ποτέ ανάμεσά μας, θα φτιάξουν το ουσιαστικό, το κοινωνικό αντιφασιστικό τείχος, που θα μετουσιώσει τον ρατσισμό σε μια περιθωριακή κατάσταση.

Η Αναρχοσυνδικαλιστική Πρωτοβουλία Ροσινάντε χαιρετίζει τους δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους που βρέθηκαν στο Εφετείο το πρωί της Τετάρτης, αναγνωρίζει τη μεγάλη σημασία της καταδίκης της Χρυσής Αυγής για την πάλη ενάντια στον φασισμό και καλεί σε εγρήγορση για το από εδώ και πέρα όσον αφορά τον αντιφασιστικό αγώνα. Ο αγώνας αυτός δεν έχει τελειώσει και δεν θα τελειώσει ποτέ όσο υπάρχει το σύστημα που τον γεννά, όσο η εξουσία θα συνεχίζει να τον χρειάζεται ως κρυφό όπλο μέσα στην φαρέτρα της. Να μην ξεχάσουμε και να μην επαναπαυτούμε: το χρωστάμε σε όλα τα θύματα της Χρυσής Αυγής, στον Παύλο, στον Σαχζάτ, το χρωστάμε στους δικηγόρους της πολιτικής αγωγής που έφεραν εις πέρας με επιτυχία μια τρομακτικά δύσκολη και μακρόχρονη ποινική διαδικασία, το χρωστάμε στους αντιφασίστες και τις αντιφασίστριες όλης της χώρας που στέκονται καθημερινά ανάμεσα στο ξενοφοβικό δηλητήριο και τους πρόσφυγες.

Ο αγώνας ενάντια στον φασισμό συνεχίζεται κάθε μέρα.